

HOOFDSTUK 3/6 - door Berit Skaare

WAT VERTEL IK MIJN NIET-AFRIKAANSE VRIENDEN?

Allereerst wil ik iedereen vragen: Waar heb je gevraagd om geboren te worden?
- en waarom?

Afrika heeft een belangrijke rol gespeeld in de wereldgeschiedenis. Helaas maakten de rijkdom van dit grootste continent ter wereld het tot een doelwit voor hebzuchtige naties die op zoek waren naar mineralen, rubber, hout en goedkope arbeidskrachten - een ramp voor Afrika en zijn miljoenen inwoners. Nadat ze hadden binnengehaald wat ze wilden, gaven de kolonisten Afrika terug aan zichzelf, met vaak chaos als gevolg. Om een cultuur te veranderen of te verbeteren zijn meerdere generaties nodig. Afrika is nog niet terug op eigen benen, maar wel op weg daar naartoe! We hebben allemaal een verantwoordelijkheid en een rol om dit mogelijk te maken!!!

De meeste van mijn vrienden - of mensen in het algemeen - zijn nooit in Afrika geweest, behalve in Ilula in Tanzania. Als je hier in Ilula woont, betaal je \$1 om naar Iringa te gaan en \$15 om naar Dar te gaan. Een reis naar Ilula vanuit Europa, Amerika of Australië is een heel ander verhaal. Behalve het ticket zelf heb je een paspoort, een visum, een aantal verschillende vaccinaties (misschien wel 6), een reisverzekering, een ziektekostenverzekering, een grote stevige koffer, malariamedicijnen en accommodatie in Dar es Salaam nodig voordat de bus je naar Ilula brengt. Dit komt neer op vele miljoenen Tanzaniaanse shillingen. De meeste mensen hebben niet zoveel geld, tenzij ze er lange tijd speciaal voor sparen.

Ik vind het fascinerend om documentaires over Afrika op tv te zien! De wilde dieren, de exotische safari kampen, de dappere mensen die in open auto's op zoek gaan naar luipaarden en leeuwen. Een keer in Mwaguzi Camp in Ruaha zat er een Engels gezin naast me aan de eettafel. Vier van hen waren ingevlogen, geland in Serengeti, daarna naar Tarangire gegaan en doorgevlogen naar Ruaha en toen terug naar huis. Tijdens het diner vertelde de dochter die nog in groep 4 zat hoe opgewonden ze was dat ze thuis zou komen om haar schoolvriendinnetjes te vertellen dat ze echt in Afrika was geweest! Ik dacht bij mezelf: nee, kleine meid, je bent alleen in een dierentuin geweest, niet in Afrika - het echte Afrika.

Het echte Afrika dat zijn de mensen!!! De kinderen!!! De dorpen!!! De eenvoudige en vaak primitieve manier van leven!!! De kleurrijke kleding!!! Het zingen en het plezier van dansen op de ritmes van de drums!!!! DAT IS AFRIKA!!! - en natuurlijk als bonus de wilde dieren en de prachtige natuur!

Bij het werven van fondsen voor IOP in Amerika is me een aantal keren gevraagd: *"Heb je niet liever het geld voor de reis, dan dat gasten al die kosten betalen om daar naar toe te gaan?"* Mijn antwoord is een onomwonden NEE!

Niemand zal de problemen en de beperkingen hier begrijpen als ze niet op bezoek komen! Door op bezoek te komen ontmoet je de mensen, je ziet - voelt - ruikt - proeft - voelt - hoort - en neemt het allemaal mee in je hart!

Een bezoek aan Afrika zal je voor altijd veranderen! Afrika gaat met je mee terug naar huis en je zult het nooit vergeten!

Behalve hun huid zijn Afrikanen niet anders dan wij in Amerika en andere plaatsen in de wereld. Ouders wensen een goed leven voor zichzelf en voor hun kinderen.

Toen ik ongeveer 25 jaar geleden in Ilula aankwam, kwam onderwijs op de tweede plaats. Op de eerste plaats stonden het zorgen voor voedsel, brandhout en water voor de familie. Als de kinderen Standard 7 konden afmaken, was dat geweldig. Later werd het niveau verhoogd naar F4. Al snel veranderde dit, omdat het belang van onderwijs goed werd begrepen en gewaardeerd. Vandaag de dag is er een ware strijd om op de beste scholen toegelaten te worden en om een graad, een diploma of op zijn minst een beroepscertificaat te behalen. F4 afronden is niet meer genoeg, want je hebt dan alleen wat gebrekkig Engels geleerd en nog wat algemene ontwikkeling, maar dat is geen basis voor een baan, omdat je nergens in gespecialiseerd bent.

In een Afrikaans dorp zijn er zoveel behoeften, die kunnen niet allemaal in een kort stukje beschreven worden. Maar als we het onderwijs aan kinderen en jongeren kunnen ondersteunen, volgt de rest vanzelf! Slechts een paar mensen kunnen het zich veroorloven om hun kinderen naar de middelbare school, universiteit of hogeschool te sturen voor een academische of beroepsopleiding. De externe IOP-comités in Europa en Amerika proberen hierbij te helpen door sponsors te vinden die helpen bij het betalen van het schoolgeld (of delen daarvan). Ik wil deze comités heel hartelijk danken voor al hun werk voor de studenten hier in Ilula! Deze kinderen en jongeren hebben alle steun nodig die ze kunnen krijgen, voordat ze hun opleiding afronden. Op hun beurt zullen zij hun families helpen en ook iets teruggeven aan de lokale gemeenschap om hun verantwoordelijkheidszin te tonen. Dat is de afspraak!

Gisteren kreeg ik bezoek van een jongeman die zo'n 12-15 jaar geleden een IOP-student was. Hij behaalde een diploma in Computerwetenschappen en had sindsdien de nodige basis gelegd voor zichzelf en zijn gezin, aangezien hij nu werkzaam is als leraar in zijn vakgebied. Hij kwam naar me toe om te vragen hoe hij iets terug kon doen. Hij had een plan om met driemaandelijke donaties het Ilula Orphan Center te steunen! Wat een geweldig voorbeeld van een dankbaar hart en grote toewijding. En hij is niet de enige! IOP heeft veel van die dankbare studenten!

Externe IOP-comités: Verenigde Staten – Italië – Denemarken – Duitsland – Nederland – Noorwegen en Luxemburg! Jullie advies, leiderschap, begeleiding en betrokkenheid zijn nodig!!! Elke dag! Veel studenten rekenen op jullie! Veel leerlingen hebben hun hoop gevestigd op jullie steun. Vele ouders en verzorgers zijn jullie dankbaar en bidden voor jullie! PLEASE PLEASE – PLEASE – laat deze kinderen en jongeren het vertrouwen hebben dat ze ondersteund worden, nadat ze zelf hun onderwijstraject hebben uitgestippeld. IOP vraagt altijd: "Wat kan je zelf doen? Hoe kan de begeleider dit aanvullen?" Maar dat is zelden genoeg! Mijn vrienden in alle externe IOP-comités, laat een student alsjeblieft niet stranden en zijn/haar hoop verliezen!

BEDANKT voor alles wat jullie doen om deel uit te maken van de grote veranderingen hier in ILULA, TANZANIA, en uiteindelijk in AFRIKA! - en in onze wereld!

- Berit